

U S N E S E N Í

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Holejšovského a soudců JUDr. Lenky Broučkové a JUDr. Michala Mědíka ve věci navrhovatele: **IAFS S.A., rue Goethe L-1637, Luxemburg**, zastoupeného JUDr. Jaroslavem Radilem, advokátem v Praze, Liborova 14, za účasti obchodní společnosti **České lesy a.s., IČ 25197401, Lesní 691, 374 01 Hluboká nad Vltavou**, zastoupené JUDr. Ing. Tomášem Lebedou, advokátem se sídlem Na Sídlišti 152, Průhonice, 252 43, o návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady, k odvolání navrhovatele proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 2. března 2016 č.j. 13 Cm 1952/2011-688,

t a k t o :

- I. Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 2. března 2016 č.j. 13 Cm 1952/2011-688 **se mění takto**:
Veškerá rozhodnutí společnosti MILROY S.A. se sídlem v Panamě, East 54th Street, Mossfen Building 2nd Floor, Panama City, Panamská republika jako jediného akcionáře obchodní společnosti České lesy a.s. se sídlem Pobřežní 249/46, Karlín, 186 00 Praha 8 (ke dni 1.9.2011 se sídlem Hluboká nad Vltavou, Lesní 691), IČ 25197401 při výkonu působnosti valné hromady společnosti dne 1. září 2011 j s o u n i c o t n á .
- II. Další účastník České lesy a.s. je povinen zaplatit navrhovateli na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů částku ve výši 106.059,20 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení, k rukám jeho zástupce JUDr. Jaroslava Radíla, advokáta, se sídlem Ověnecká 78/33, Bubeneč, 170 00 Praha 7.
- III. Další účastník České lesy a.s. je povinen zaplatit České republice na náhradě nákladů řízení částku 17.257,70 Kč do tří dnů od právní moci usnesení, na účet Krajského soudu v Českých Budějovicích.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel se návrhem podaným dne 29. 12. 2011 domáhá vydání rozhodnutí, kterým by byla vyslovena neplatnost rozhodnutí jediného akcionáře společnosti České lesy a.s. učiněných při výkonu působnosti valné hromady společnosti dne 1. 9. 2011. Návrh odůvodnil tím, že navrhovatel jako právnická osoba je vlastníkem 54 kusů kmenových akcií na majitele v listinné podobě ve jmenovité hodnotě 1.000.000 Kč emitovaných společností České lesy a.s. Základní kapitál společnosti činí 55.000.000 Kč a je zcela splacen. Podíl navrhovatele na základním kapitálu společnosti činí 98 %. Dne 17. 12. 2010 uzavřel navrhovatel se společností KKCG a.s. smlouvu o zajišťovacím převodu práva k akciím ve znění dodatku č. 1 ze dne 28. 1. 2011. Předmětem této smlouvy bylo v souladu s ust. § 533 občanského zákoníku

zajištění závazku společnosti Lesy Hluboká nad Vltavou a.s. vůči obchodní společnosti KKCG a.s. z titulu smlouvy o úvěru uzavřené mezi nimi dne 17. 12. 2010. Současně navrhovatel předal všech 54 kusů akcií do podmíněné správy věřiteli. Až dopisem ze dne 29. 8. 2011 oznámil věřitel (KKCG a.s.) navrhovateli, že postoupil pohledávku ve výši 23.000.000 Kč s příslušenstvím společnosti MILROY S.A. na základě smlouvy o postoupení pohledávky uzavřené dne 16. 8. 2011. Tímto dopisem nesdělil věřitel navrhovateli žádný údaj, zda má za dlužníka plnit, případně na jaký účet. Rovněž nový věřitel, společnost MILROY S.A., nesdělila navrhovateli žádný požadavek na úhradu závazků. Na výzvu navrhovatel obdržel od

kopii notářského zápisu N 162/2011, NZ 144/2011 osvědčující, že dne 1. 9. 2011 v sídle notářky JUDr. Ivany Kruškové rozhodl

), který na základě plné moci ze dne 25. 8. 2011 vystupoval jménem jediného akcionáře zahraniční obchodní společnosti MILROY S.A. Navrhovatel je přesvědčen, že tato společnost zneužila podmíněnou správu akcií společnosti, vyplývající ze smlouvy o zajišťovacím převodu práva k akciím, k ovládnutí společnosti formou rozhodnutí jediného akcionáře při působnosti valné hromady. Smlouva o zajišťovacím převodu vlastnického práva ze dne 17. 12. 2010 ve znění dodatku je dle názoru navrhovatele absolutně neplatná, neboť došlo k porušení institutu zajišťovacího převodu práva tím, že si věřitel vynutil zajištění své pohledávky vůči třetí osobě jako fiduciární převod vlastnického práva k akciím. Z toho důvodu je neplatné i rozhodnutí jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady společnosti ze dne 1. 9. 2011, neboť toto se opírá o nezákonné prohlášení o pravé držbě 100 % akcií společnosti. Snížení hodnoty akcií společnosti prodejem nemovitého majetku třetím osobám za prokazatelně nepřiměřenou, nízkou cenu nově jmenovaným představenstvem dne 1. 9. 2011 vede ke značnému a neoprávněnému zásahu do majetkových práv navrhovatele se škodou v desítkách milionů Kč a maří snahu navrhovatele dostat svým poddlužnickým závazkům. Příčinou této situace je svévolné a nezákonné zbavení navrhovatele akcionářských práv a dosazení osob do statutárních orgánů společnosti vykonávající vůli nelegitimního akcionáře formou rozhodnutí jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady dne 1. 9. 2011. Je zřejmé, že mezi účastníky panuje nejistota o jejich vzájemném vztahu. Vyhovění návrhu může napevno postavit doposud nejasný právní vztah mezi účastníky a může vyřešit nejen otázku základu případných žalob na náhradu škody vůči osobám, které znehodnocení a vyvedení majetku ze společnosti České lesy a.s. způsobily, ale zároveň by to napevno postavilo i existenci ostatních práv a povinností z postavení navrhovatele jako akcionáře České lesy a.s. vyplývajících. Navrhovatel vede u Krajského soudu v Českých Budějovicích řízení o neplatnost další valné hromady (sp.zn. 13 Cm 614/2012), kde právě vyřešení otázky platnosti rozhodnutí valné hromady z 1.9.2011 je otázkou předběžnou. Na základě neplatného rozhodnutí tvrzeného akcionáře ze dne 1. 9. 2011 a neplatného ustanovení osob do orgánů této společnosti, byly provedeny nezvratné úkony k prodeji majetku České lesy a.s. převážně osobám blízkým firmě MILROY S.A. Navrhovatel je přesvědčen, že právě upevnění jeho postavení akcionáře společnosti a subjektu, který byl dotčen na svých právech, mu umožní, aby se domohl plnění od osob, který jeho stav zapříčinily. Vzhledem k tomu, že společnost, ač věděla, že zde je vážný právní problém, spočívající v legitimitě statutárních orgánů disponovat s majetkem společnosti, učinila nezvratné kroky k rozprodeji veškerého majetku společnosti. Obnovením akcionářských práv navrhovatele mu budou vrácena vynutitelná práva, která mu byla doposud upírána, o čemž svědčí i zamítnuté žaloby u Okresního soudu v Českých Budějovicích, kde byly žaloby zamítány z titulu nedostatku aktivní legitimity související s pouze tvrzenou existencí akcionářského práva. I toto rozhodnutí soudu může příznivě ovlivnit postup navrhovatele ve sporech o neplatnost prodeje majetku, které přímo souvisí s jeho majetkem, tedy v hodnotě akcií, o které byl na základě absolutně neplatných právních úkonů připraven.

Další účastník namítl nedostatek aktivní legitimace navrhovatele k podání předmětného návrhu. Předpokladem postavení navrhovatele jako akcionáře společnosti je, že drží akcie společnosti. Nic takového však navrhovatel nesvědčí. Veškerou smluvní dokumentaci za navrhovatele podepsal jeho právní zástupce JUDr. Vojtěch Slówik, advokát, tedy osoba práva znalá. Na základě toho, že jmenovaný advokát smluvní dokumentaci považoval za platně uzavřenou, došlo k dobrovolnému předání předmětných akcií do dispozice společnosti KKCG a.s.. Jak navrhovatel, tak i KKCG a.s. byli v dobré víře, že předmětné akcie drží společnost KKCG a.s. po právu. Podle tehdy platné úpravy byl v souvislosti s listinnými akciemi na majitele akcionářem ten, kdo akcie předložil. Pokud by měl soud za to, že smlouva o zajišťovacím převodu práva k akciím je neplatná, pak by k nabytí vlastnických práv a společnosti KKCG a.s. k akciím došlo okamžikem jejich předání, což by učinilo společnost KKCG a.s. zcela neomezeným vlastníkem akcií. Navrhovatel v řízení neprokázal ani právní zájem na prohlášení neplatnosti usnesení valné hromady. Jeho tvrzení, že byla vážně porušena jeho akcionářská vlastnická práva, jsou nesmyslná, jelikož sám navrhovatel prostřednictvím svého právního zástupce zcela dobrovolně akcie předal do dispozice jiné osoby. Tato dále jednala v souladu s uzavřenou související smluvní dokumentací.

Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 9. 2013 č.j. 13 Cm 1952/2011 - 437 byl návrh navrhovatele zamítnut.

K odvolání navrhovatele Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 20. 3. 2015, č.j. 7 Cmo 605/2013 - 481 usnesení soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Odvolací soud konstatoval, že „...soud prvního stupně provedl dokazování v rozsahu dostatečném a učinil dostatečné skutkové závěry ohledně části rozhodných skutečností, ovšem kromě důkazů vztahujících se k řešení otázky, jež je pro danou věc zásadní. Touto otázkou je, zda nabyvatel cenných papírů - předmětných akcií - společnost MILROY S.A. jednající _____, věděla či musela vědět, že převodce vlastnické právo k předmětným cenným papírům v době převodu neměl. Odvolací soud byl zajedno se závěrem soudu prvního stupně, daným též i konstantní judikaturou Nejvyššího soudu (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 21 Cdo 4395/2009), že předmětná smlouva o zajišťovacím převodu vlastnického práva je absolutně neplatnou, v souladu s tvrzením navrhovatele, neboť se jedná o tzv. propadnou zástavu. K nabytí akcií předmětné společnosti KKCG a.s. pak na základě shora uvedeného právního titulu nemohlo dojít. Jiný právní titul nebyl tvrzen ani prokazován. Pro nabytí akcií společnosti České lesy a.s. ze strany společnosti MILROY S.A. (od společnosti KKCG a.s.) je tedy zásadní dobrá víra nabyvatele předmětných cenných papírů v to, že převodce má právo je převést. K tomu mělo být směřováno dokazování. Soud prvního stupně však k objasnění této otázky důkazy prakticky nečinil, nevyslechl vůbec _____, jenž však přitom figuroval jako zástupce nabyvatele cenných papírů, a přitom byl i osobou činící právní jednání za společnost MILROY S.A. Nezabýval se dostatečně otázkami vztahujícími se k nabytí akcií společnosti MILROY S.A. od společnosti KKCG a.s., ani charakterem a typem společnosti MILROY S.A., jakož a především otázkami vztahujícími se k úloze a potažmo i vědomosti osob jednajících za či jménem daných subjektů a potažmo tak nemohl dospět o tom, zda akcie byly či nebyly nabyty v dobré víře. „Lze plně souhlasit s odvolatelem, že soud prvního stupně na jedné straně dospívá k názoru, že nabyvatel akcií byl v dobré víře, byť za pomoci domněnky, že v pochybnostech se dobrá víra předpokládá, na straně druhé však ignoruje důkazní návrhy navrhovatele ohledně propojenosti osob jednajících za na převodech zúčastněné osoby, resp. o nutné vědomosti těchto osob o okolnostech nabytí akcií společností KKCG a.s. Dostatečně neobjasněna tak zůstává základní otázka, a to zda předmětné akcie po právu přešly na jiného, resp. jiné akcionáře, než je navrhovatel, pročež ten tím ztratil aktivní

věcnou legitimaci dle § 131 odst. 1 ve spojení s § 183 obč.zák. I pokud by tomu tak bylo, což však v řízení nebylo dostatečně objasněno, soud prvního stupně se ani dostatečně nezabýval otázkou případného právního zájmu navrhovatele (coby již neakcionáře) na prohlášení neplatnosti usnesení valné hromady.“

Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 2. března 2016 č.j. 13 Cm 1952/2011-688 rozhodl tak, že „návrh, aby byla veškerá rozhodnutí jediného akcionáře společnosti České lesy a.s., ... učiněná při výkonu působnosti valné hromady společnosti dne 1. 9. 2011, prohlášena za neplatná, se zamítá“ (výrok I.), že „navrhovatel je povinen zaplatit společnosti na náhradě nákladů řízení na účet právního zástupce společnosti částku 61.015,50 Kč do tří dnů od právní moci usnesení“ (výrok II.), že „navrhovatel je povinen zaplatit ČR na náhradě nákladů řízení na účet Krajského soudu v Českých Budějovicích částku 17. 257,70 Kč do tří dnů od právní moci usnesení“ (výrok III.). Soud prvního stupně uvedl v odůvodnění rozhodnutí, že z níže uvedených listinných důkazů zjistil následující.

Obchodní společnost KKCG, a.s., sídlem v Praze 10, Vinohradská 1511/230, IČ 271 07 744 - dále KKCG a.s. - coby věřitel uzavřela (jednali za ni _____, člen představenstva, a _____, člen představenstva) s obchodní společností Lesy Hluboká nad Vltavou, a.s., se sídlem Hluboká nad Vltavou, Lesní 691, IČ 251 89 859 - dále jen Lesy HV a.s. - (jednal za ni _____) „Smlouvu o úvěru až do výše 23.000.000 Kč“ (částka 23.000.000 Kč byla společností Lesy HV a.s. zaplacená 21. 12. 2010 - viz výpis z účtu čl. 323a spisu).

KKCG a.s. coby věřitel (jednali za ni _____ a _____) uzavřela dne 17. 12. 2010 se solidárními dlužníky České lesy a.s. (jednal za ni _____, předseda představenstva), _____ společností FIRST ASSETS FINANCE LIMITED, se sídlem 35A, Regent Street, Jasmine Court, Belize City, Belize, Representation at 1, rue Goethe, L-1637 Luxembourg (jednal za ni na základě plné moci JUDr. Vojtěch Slówik), M SATURN, spol. s r.o. se sídlem v Praze 10 - Uhřetěves, Soumarská 973, IČ 148 89 293 (jednal za ni na základě plné moci JUDr. Vojtěch Slówik) a IAFS S.A. (jednal za ni na základě plné moci JUDr. Vojtěch Slówik) „Dohodu o přistoupení k závazku“ vzniklému dlužníku Lesy HV a.s. z výše uvedené úvěrové smlouvy. Solidární dlužníci se zavázali společně a nerozdílně splnit věřiteli za původního dlužníka jeho závazky z dané úvěrové smlouvy.

IAFS S.A. coby dlužník (jednal za ni na základě plné moci JUDr. Vojtěch Slówik) uzavřela dne 17. 12. 2010 s KKCG, a.s. coby věřitelem (jednali za ni _____ a _____) „Smlouvu o zajišťovacím převodu práva k akciím“ ve znění dodatku č. 1 ze dne 28. 1. 2011. V článku I. je uvedeno: „Smluvní strany uzavřely dne 17. prosince dohodu o přistoupení k závazku, na základě které se dlužník zavázal, že splní za společnost Lesy H a.s. její závazek vyplývající ze smlouvy o úvěru ze dne 17. prosince 2010 uzavřené mezi věřitelem a Lesy HV a.s. ve výši jistiny 23.000.000 Kč s příslušenstvím, jakož i veškeré závazky vyplývající ze smlouvy o úvěru, a to nejpozději do 31. 1. 2011“. V článku II. je uvedeno: „Dlužník prohlašuje a činí nepochybným, že má ve svém výlučném vlastnictví následující akcie emitované společností České lesy a.s. - 54 ks kmenových akcií na majitele v listinné podobě ve jmenovité hodnotě 1.000.000 Kč každé“. V článku III. je uvedeno: „K zajištění pohledávky uvedené v článku I. této smlouvy, jakož i k zajištění přípravy budoucích pohledávek věřitele, které vzniknou z výše uvedené smlouvy o úvěru a dohody o přistoupení k závazku nebo z této smlouvy, převádí dlužník touto smlouvou předmět převodu se všemi součástmi a příslušenstvím, tj. včetně veškerých práv spojených s předmětem převodu, věřiteli, který tento předmět převodu, včetně veškerého příslušenství,

se všemi právy a povinnostmi do svého výlučného vlastnictví přijímá“. V článku IV. je uvedeno: „Dlužník předmět převodu předává věřiteli při podpisu této smlouvy. V případě, že nastane případ nesplnění závazku, tak jak je nadefinován ve smlouvě o úvěru, a věřitel využije svého práva na realizaci převodu, je věřitel oprávněn vykonávat akcionářská práva u předmětu převodu bez součinnosti s dlužníkem, tj. dle své vůle“. V článku V. odst. 1 je uvedeno: „Smluvní strany se dohodly, že pokud dlužník podle shora uvedené dohody o přistoupení k závazku, resp. smlouvy o úvěru řádně uhradí částky uvedené v článku I. této smlouvy, tj. vrátí věřiteli veškeré poskytnuté peněžité prostředky včetně příslušenství, pak je věřitel povinen předat dlužníkovi předmět převodu zpět a převést na dlužníka vlastnické právo k předmětu převodu“. V článku V. odst. 2 je uvedeno: „V případě, že ke dni splnění podmínek pro zpětný převod dle odstavce 1 tohoto článku bude existovat jakýkoliv závazek dlužníka vůči společnosti KKCG Structured Finance Limited, se sídlem Christodoulides Building, 8 Alasias Street, CY-3095 Limassol, Kypr, je věřitel oprávněn, namísto zpětného převodu vlastnického práva k předmětu převodu na dlužníka, převést veškerá práva a povinnosti věřitele dle této smlouvy bez dalšího souhlasu dlužníka na společnost KKCG Structured Finance Limited“. V článku VI. odst. 1 je uvedeno: „Dlužník a věřitel se dohodli, že dokud dlužník nevrátí poskytnuté peněžní prostředky, tj. dokud je v prodlení se zaplacením, příp. trvá jiný případ nesplnění závazku, jak je definován ve smlouvě o úvěru, pak k přechodu vlastnického práva zpět z věřitele na dlužníka nedochází a věřiteli nevzniká povinnost uvedená v článku V. odst. 1 této smlouvy. Po tuto dobu je věřitel oprávněn písemně sdělit dlužníkovi, že realizuje převod. Okamžikem doručení tohoto sdělení dlužníkovi převod vlastnického práva k předmětu převodu dle této smlouvy pozbude svůj zajišťovací charakter, tedy ze zajišťovacího převodu vlastnického práva se tak stane převod trvalý, neomezený a bezpodmínečný“.

Dne 16. 8. 2011 uzavřeli KKCG a.s. coby postupitel (jednal za ni: předseda představenstva) a MILROY S.A. se sídlem East 54th Street, Mossfon Building, 2nd floor, Republika Panama - dále jen MILROY S.A. – coby postupník (jednal za ni na základě plné moci - _____) smlouvu o postoupení pohledávky. V této smlouvě je uvedeno, že na základě smlouvy o úvěru má postupitel za dlužníkem Lesy HV a.s. pohledávku 23.000.000 Kč s – ve smlouvě konkretizovaném - příslušenstvím. Dále je ve smlouvě uvedeno, že předmět postoupení je zajištěn: a) smlouvou o zajišťovacím převodu práva k akciím uzavřenou dne 17. 12. 2010 mezi postupitelem a společností FIRST ASSETS FINANCE LIMITED, b) smlouvou o zajišťovacím převodu práv k akciím ve společnosti České lesy a.s. uzavřenou dne 17. 12. 2010 mezi postupitelem a společností IAFS S.A., c) smlouvou o zajišťovacím převodu práv k akciím ve společnosti České lesy a.s. uzavřenou dne 17. 12. 2010 mezi postupitelem a společností M SATURN spol. s r.o., d) směnkou vlastní vystavenou dne 17. 12. 2010 dlužníkem Lesy HV a.s. avalovanou společností České lesy a.s. a panem _____ znějící na směnečnou sumu 23.185.260 Kč, e) dohodu o přistoupení k závazku uzavřenou dne 17. 12. 2011 mezi postupitelem na straně jedné a společností České lesy, a.s., _____ společností FIRST ASSETS FINANCE LIMITED, společností IAFS S.A. a společností M SATURN s.r.o. na straně druhé jako solidárními dlužníky, f) notářským zápisem NZ 1107/2010, N 1131/2010 ze dne 17. 12. 2010 vyhotoveným JUDr. Olgou Křemenovou, notářkou v Praze, obsahujícím dohodu se svolením k vykonatelnosti mezi postupitelem a dlužníkem, mezi postupitelem a společností České lesy a.s. a mezi postupitelem a _____ V článku II. smlouvy o postoupení pohledávky je uvedeno, že postupitel tímto postupuje na postupníka předmět postoupení, a to včetně veškerého příslušenství specifikovaného v této smlouvě a ve smlouvě o úvěru. Spolu s předmětem postoupení na postupníka přecházejí veškerá práva postupitele ze zajištění (všechny výše zmíněné způsoby zajištění výše zmíněnými subjekty jsou ve smlouvě vyjmenovány), přičemž ve vztahu k zajištění na základě smlouvy o zajišťovacím převodu

práva týkající se navrhovatele je uvedeno: „Práva ze smlouvy o zajišťovacím převodu práv k akciím uzavřené dne 17. 12. 2010 mezi postupitelem a společností IAFS S.A. na postupníka přecházejí momentem úplného zaplacení kupní ceny dle článku III. této smlouvy. K předání akcií, jež jsou předmětem zajišťovacího převodu práv, dojde bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 10 dnů po zaplacení kupní ceny dle článku III. této smlouvy“.

MILLROY S.A. zastoupená _____ navrhovateli adresovala oznámení ze dne 29.8.2011 o postoupení pohledávky vyplývající ze smlouvy o úvěru ze dne 17.12.2010. V tomto oznámení je dále uvedeno: „Rovněž byly na společnosti MILLROY S.A. postoupeny i všechny zajišťovací instituty související s výše uvedenými pohledávkami, zejména smlouvy o zajišťovacím převodu práva k akciím uzavřené s vaší společností ze dne 17.12.2010 ve znění dodatku č. 1 ze dne 28.1.2011. Dle článku VI. odst. 1 smlouvy vám tímto oznamuji, že realizujeme převod akcií společnosti České lesy a.s. na společnost MILLROY S.A. a smlouva tak pozbývá svůj zajišťovací charakter a dochází k převodu vlastnického práva všech akcií společnosti České lesy a.s. na společnost MILLROY S.A.“.

V notářském zápise sp.zn. N 162/2011, NZ 144/2011, sepsaném dne 1. 9. 2011 notářkou v Praze JUDr. Ivanou Kruškovou, je mimo jiné uvedeno, že přítomný

nar. _____ r.č. _____, trvale bytem _____ je základě plné moci oprávněn vystupovat jménem jediného akcionáře obchodní společnosti České lesy a.s., který je majitelem 55 kusů kmenových listinných akcií na majitele ve jmenovité hodnotě každé jedné akcie ve výši 1.000.000 Kč, což v souhrnu představuje 100 % základního kapitálu v celkové výši 55.000.000 Kč, a jímž je zahraniční obchodní společnost MILROY S.A. jednající společností Emilaso Corp. Působnost a způsobilost jediného akcionáře přijímat rozhodnutí byly notářkou mimo jiné zjištěny z předložených listin, o nichž přítomný prohlásil, že to jsou pravé a platné akcie společnosti. Jediný akcionář obchodní společnosti České lesy a.s., a to obchodní společnost MILROY S.A., jednající společností Emilaso Corp, zastoupenou _____, přijal dne 1.9.2011 ve 14 hod. před notářkou JUDr. Ivanou Kruškovou v rámci působnosti valné hromady rozhodnutí, jímž do funkce člena představenstva byla jmenována _____ do funkce člena dozorčí rady byla jmenována _____ a jímž byl změněn způsob jednání za společnost tak, že nadále za společnost jedná představenstvo, a to buď a) samostatně předseda představenstva, b) dva členové představenstva, c) představenstvem k jednotlivým úkonům pověřený člen představenstva, přičemž k veškerým úkonům týkajícím se dispozice s movitým či nemovitým majetkem, případně jakýmkoliv platebním transakcím či úkonům vedoucím k závazku společnosti nad částku 50.000 Kč. je nutný předchozí souhlas jediného akcionáře uvedeného v obchodním rejstříku (_____, nar. _____ bytem _____ byl členem představenstva společnosti České lesy a.s. od 6.11.2000, dne 1.9.2011 se stal předsedou představenstva na základě údajného rozhodnutí představenstva z téhož dne ve složení _____

Dne 22. 9. 2011 uzavřela společnost České lesy a.s. jako prodávající (jednal za ni _____) a společnost AGROFINANCE CZ, a.s., se sídlem Praha 4, Braník, Jílovská 1167/71a, IČ 269 31 740 (jednal za ni _____, nar. _____, bytem _____) kupní smlouvu, na základě níž byly prodány ve smlouvě konkretizované nemovitosti za kupní cenou 672.650, Kč.

Dne 28. 11. 2011 uzavřela společnost České lesy a.s. (jednal za ni _____) jako prodávající a společnost GARMONT AGENCY, s.r.o. se sídlem Praha 4, Braník, Jílovská 1167/71, IČ 251 44 316 (jednal za ni _____, nar. _____ bytem _____)

kupní smlouvu, na základě níž byly převedeny ve smlouvě konkretizované nemovitosti za kupní cenu 5.800.000 Kč.

Dne 19. 9. 2011 uzavřela společnost České lesy a.s. jako prodávající (jednal za ni a společnost BUD s.r.o., se sídlem Karla IV. 93/3, České Budějovice, IČ 26 11 06 10 (jednal za ni) jako kupující kupní smlouvu, na základě níž byla prodána ve smlouvě konkretizovaná nemovitost za kupní cenu 22.000.000 Kč.

Podle výpisu z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze (oddíl B, vložka 17985) byla MILLROY S.A. zapsána jako jediný akcionář obchodní společnosti České lesy a.s. v době od 21.10.2011 do 24.2.2012. V době od 24.2.2012 do 14.8.2014 byla jako jediný akcionář zapsána společnost Zomar Anstalt, Fl-9490 Vaduz, Zollstrasse 9, Lichtenštejnské knížectví, reg. č. FL-0002.391.494-3. Od 14.8.2014 je jako jediný akcionář obchodní společnosti České lesy a.s. zapsána společnost FIORES LIMITED, 2027 NICOSIA, STROVOLOS, IGOUMENTSAS 12, Kyperská republika, reg. č. HE 324043.

Podle soudu prvního stupně návrh není důvodný pouze proto, že nebylo možné v době rozhodování soudu (§ 154 odst. 1 o.s.ř.) dovést existenci právního zájmu navrhovatele na určení neplatnosti usnesení jediného akcionáře dne 1. 9. 2011 při výkonu působnosti valné hromady (§ 190 odst. 1 obchodního zákoníku). Poukázal na rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 15. 10. 2008, sp.zn. 31 Odo 495/2006, který byl uveřejněn ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 45/2009, v němž Nejvyšší soud vyslovil, že zajišťovacím převodem práva se ve smyslu § 553 občanského zákoníku i bez výslovného zakotvení rozvazovací podmínky ve smlouvě rozumí ujednání o převodu práva s rozvazovací podmínkou, jejímž splněním se vlastníkem věci bez dalšího stává původní majitel (dlužník, který toto zajištění dal). Zajišťovací převod práva ve smyslu § 553 občanského zákoníku nelze sjednat jako fiduciární převod práva. Smlouva o zajišťovacím převodu práva, která neobsahuje ujednání o tom, jak se smluvní strany vypořádají v případě, že dlužník zajištěnou pohledávku věřiteli řádně a včas neuhradí, je absolutně neplatná. Totéž platí, obsahuje-li uvedená smlouva v dotčeném směru pouze ujednání, podle kterého se věřitel při prodlení dlužníka s úhradou zajištěné pohledávky bez dalšího (nebo na základě jednostranného úkonu věřitele) stane trvalým vlastníkem převedeného majetku při současném zániku zajištěné pohledávky. Dále soud prvního stupně uvedl, že při fiduciárním převodu práva nedochází automaticky k obnovení práva dlužníka v případě, že splnil řádně svůj dluh, ale je zapotřebí, aby věřitel, na kterého je vlastnické právo převedeno, převedl toto právo zpět konkrétním jednáním. Převod práva je tedy sjednán bez rozvazovací podmínky. Takto smlouva o zajišťovacím převodu práv ze dne 17. 12. 2010 ve znění dodatku č. 1 ze dne 28. 1. 2011 koncipována je. Věřitel KKCG a.s. byl teprve za splnění dohodnutých podmínek povinen provést „zpětný převod“ na navrhovatele. V situaci, že z uvedené smlouvy jednoznačně vyplývá zajišťovací charakter, které předmětné akcie ve vztahu k dluhům Lesy HV a.s. mají, je zřejmé, že tato smlouva je neplatnou.

Smlouvu o postoupení pohledávek mezi KKCG a.s. a mezi MILROY S.A. uzavřel za MILROY S.A. na základě plné moci _____ Soud připomněl, že tato smlouva obsahuje nejen konkretizaci postupovaných pohledávek, ale i všech způsobů zajištění včetně předmětné smlouvy o zajišťovacím převodu práva k akciím. Dne 29. 8. 2011 vyhotovila MILROY S.A. zastoupená _____, přípis adresovaný IAFS S.A., jímž této společnosti oznamuje nejen to, že jí byly postoupeny pohledávky ze smlouvy o úvěru ze dne 17. 12. 2010, ale i to, že jí byly postoupeny všechny zajišťovací instituty, zejména smlouva o zajišťovacím převodu práva k akciím. Dle článku VI odst. 1 smlouvy MILROY S.A. navrhovateli zároveň oznamuje, že „realizuje převod akcií společnosti České lesy a.s. na

společnost MILROY S.A. a smlouva tak pozbývá svůj zajišťovací charakter a dochází k převodu vlastnického práva všech akcií společnosti České lesy a.s. na společnost MILROY S.A.“. Soud prvního stupně konstatoval, že postupník coby nabyvatel postupovaných pohledávek má - obecně chápáno - prvotní zájem na zaplacení těchto pohledávek, a to případně i za využití dohodnutých způsobů zajištění s tím, že je zjevné, že MILROY S.A. takovýto předpokládaný prvotní zájem nesledovala. Držbu akcií prvotně využila k tomu, aby rozhodnutím jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady zejména změnila stanovy společnosti České lesy a.s. a rozhodovací pravomoc členů představenstva „zúžila“ na samostatné rozhodování předsedy představenstva a na předchozí souhlas jediného akcionáře týkající se dispozicí s movitým a nemovitým majetkem. Po citaci ustanovení § 20 zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, a odkazu na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 13. 11. 2007, sp.zn. 5 Cmo 468/2007, v němž byl vysloven tento právní závěr: „Cílem ochrany poctivého nabyvatele cenných papírů podle § 20 zákona č. 591/1992 Sb. je znemožnit třetím osobám, aby mohly proti jejich bezelstnému nabyvateli dosáhnout vydání cenných papírů, které některý z předchozích jejich vlastníků případně nezískal řádně. Uvedené ustanovení nechrání nabyvatele cenných papírů před nedostatky smluvního ujednání s převodcem, a to ani tehdy, kdyby o těchto vadách nevěděl“ soud prvního stupně uvedl, že je nepochybné, že KKCG a.s. vlastnické právo k předmětným akciím neměla - smlouva o zajišťovacím převodu práva k akciím byla neplatnou. Dále soud uvedl, že není pochyb o tom, že uvedenou smlouvu o zajišťovacím převodu práva k dispozici měl, v písemném oznámení ze dne 29. 8. 2011 z ní ostatně citoval v souvislosti s převodem akcií a v souvislosti s tím, že měly ztratit svůj zajišťovací charakter. Pak ovšem dle soudu prvního stupně musel vědět o neplatnosti takovéto smlouvy, když jmenovaný byl advokátem, smlouva o zajišťovacím převodu práva z hlediska svého obsahu u něho nutně musela vyvolat alespoň pochybnosti, které jej nutně musely vést k případnému podrobnějšímu zabývání se danou právní problematikou (v tom případě, že právní závěry vyplývající z rozhodnutí č. 45/2009 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek do té doby neznal). V daném případě šlo o to, aby získal jistotu, že společnost MILROY S.A. vlastníkem akcií skutečně je, a že tedy může na základě nich získat rozhodující vliv ve společnosti České lesy a.s. Ustanovení § 20 zákona č. 591/1992 Sb. nelze dle soudu prvního stupně chápat tak, že dobrá víra nabyvatele akcií je dána v případě, že advokát coby jeho právní zástupce nemá či není ochoten získat alespoň průměrné odborné znalosti. Vzhledem k výše uvedenému obchodní společnost MILROY S.A. rozhodně nebyla v pozici bezelstného nabyvatele předmětných akcií a tudíž jejich vlastnictví od „nevlastníka“ (KKCG a.s.) nabyt nemohla.

Poté soud prvního stupně poukázal na rozhodnutí ze dne 28. 4. 2008, sp.zn. 29 Cdo 763/2007, v němž Nejvyšší soud mimo jiné uvedl: „Právní zájem na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady, jenž může za určitých okolností trvat i poté, kdy původně oprávněná osoba ztratí postavení opravňující ji k podání takového návrhu, je třeba odlišit od naléhavého právního zájmu podle § 80 písm. c) o.s.ř., jenž je podmínkou aktivní legitimace návrhu (žaloby) na určení, zda tu právo či právní vztah je či není. Jak Nejvyšší soud zdůraznil již v R 55/2003 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, ustanovení § 80 písm. c) o.s.ř. nemá v řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady místa. Skutečnost, že dovolatel vede další soudní řízení se společností či bývalým hlavním akcionářem, by mohla být významná pouze tehdy, pokud by pro úspěch dovolatele v těchto řízeních bylo nutné posoudit platnost usnesení napadené valné hromady, neboť tu si soud nemůže posoudit jako otázku předběžnou (srov. R 5/2000 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).“ a dále poukázal na rozhodnutí ze dne 27. 7. 2011, č.j. 29 Cdo 1281/2011, v němž Nejvyšší soud v Brně mimo jiné uvedl, že „práva spojená s listinným cenným papírem jsou spojená s tímto cenným papírem a lze je od něj oddělit jen připouští-li to zákon. Proto je třeba k uplatnění práv spojených s listinným cenným papírem (nestanoví-li zákon jinak) předložit originál tohoto cenného papíru. Dojde-li

ke ztrátě nebo zničení originálu cenného papíru, může jeho majitel uplatňovat práva z něho pouze tehdy, umožní-li takovou listinu způsobem stanoveným v § 185i a násl. o.s.ř.“. K ustanovení § 185i o.s.ř. soud poznamenal, že listina, jejíž umožnění je navrhováno, musí být ztracena nebo zničena, tj. její dosavadní vlastník (oprávněný držitel) musí být zbaven možnosti znovu ji nabýt (dostat do své dispozice). Ztráta může nastat nejen skutečným ztracením (založením) listiny, ale i jiným způsobem, který měl za následek, že její vlastník nebo jiná osoba, která má právo ji mít u sebe, byl listiny protiprávně zbaven.

Soud uzavřel, že navrhovatel předmětné akcie na majitele nedrží, tyto cenné papíry umožněny nejsou, není tak v pozici akcionáře a z tohoto důvodu není aktivně legitimován k podání předmětného návrhu, protože soud nedovodil právní zájem navrhovatele na vyslovení neplatnosti rozhodnutí jediného akcionáře v působnosti valné hromady dne 1. 9. 2011, návrh zamítnul.

Proti usnesení soudu prvního stupně podal navrhovatel včasné odvolání, které lze shrnout následovně:

1) Společnost KKCG a.s., která držbu akcií vylákala od navrhovatele a druhého akcionáře, vlastnické právo k akciím neměla, neboť smlouva o zajišťovacím převodu práva k akciím, která byla právním titulem pro předání akcií, byla absolutně neplatnou, přičemž musel vědět o neplatnosti takovéto smlouvy (ke stejnému závěru dospěl soud prvního stupně stejně jako navrhovatel).

2) Smlouva o poskytnutí úvěru ve výši 23 mil. je absolutně neplatným právním úkonem, neboť její obsah nebyl vyjádřením vážné vůle stran, ale pouze formálně zakrýval pravý účel dohody strany týkající se poskytnutí částky 23 mil. Kč.

3) Nálezací soud se nezabýval okolnostmi uzavření smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 16.8.2011, když navrhovatel prokázal, že převedení pohledávek (na fiktivně vytvořenou společnost MILROY S.A. – prázdnou schránku se sídlem a jurisdikcí v Panamě), včetně zajištění a fyzického předání předmětných akcií, bylo promyšleným způsobem, jak znemožnit dlužníkovi i ručitelům jakoukoliv smysluplnou procesní obranu proti svévolnému zabránění jejich majetku v míře více jak desetinasobně přesahující výši poskytnutého plnění 23 mil. Kč.

4) Osoba, která učinila rozhodnutí jediného akcionáře v působnosti valné hromady (MILROY S.A.), nebyla akcionářem společnosti, věděla, že její „rozhodnutí v působnosti valné hromady“ nebude mít žádné právní účinky a s tímto vědomím tak činila. Společnost se s tímto nezákonným stavem ve svém následném jednání ztotožnila a ani žádný z jejich později volených orgánů nemohl být v dobré víře.

5) Nálezací soud po výstižném vyhodnocení důkazů spojených s prokázáním nedobré víry (protiprávnosti jednání) , zastupujícího společnost MILROY S.A. přijal v rozporu s principem legitimního očekávání navrhovatele zcela neočekávaný závěr, že „Návrh není důvodný pouze proto, že nebylo možné v době rozhodování soudu (§ 154 odst. 1 o.s.ř.) dovodit existenci právního zájmu navrhovatele na určení neplatnosti usnesení jediného akcionáře dne 1. 9. 2011 při výkonu působnosti valné hromady (§ 190 odst. 1 obchodního zákoníku).“ Dle odvolatele přílišný formalismus při hodnocení právního postavení navrhovatele v předmětné věci neobstojí, pokud by vzal soud v úvahu podstatu jednání osob, které nejprve vylákaly od navrhovatele a druhého akcionáře listinné akcie, poté zřetelně nedostály dohodě s dlužníkem a ke škodě navrhovatele a dalších „ručitelů“ zcizily akcie do rukou „skořápkových firem“, kde se nachází dodnes.

6) Trvání právního zájmu navrhovatele (prodeje nemovitého majetku, nicotná rozhodnutí o složení statutárních orgánů, několik žalob na vydání zcizených akcií). Zamítnutím návrhu na určení neplatnosti všech rozhodnutí učiněných dne 1.9.2011 „firmou“ MILROY S.A. soud legalizuje nezákonnou držbu akcií a jejich zcizení proti vůli pravých vlastníků a legalizuje poškození společnosti rozprodejem jejího majetku. Je zde dán i vyšší obecný právní zájem na

ochraně vlastnického práva a závěr soudu o tom, že navrhovatel není aktivně věcně legitimován k podání návrhu jenom proto, že nedrží předmětné akcie na majitele a nedošlo k jejich umoření je v přímém rozporu s povinností soudu poskytnout ochranu ústavně zaručeným základním právům navrhovatele.

7) Nepřípadný odkaz soud na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27.7.2011 sp.zn. 29 Cdo 1281/2011, když pro daný případ je případné rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 30.10.2007 sp.zn. 21 Cdo 2748/2006. Soud musí vědět, že navrhovatel nemůže podat návrh na umoření akcií, že se může bránit pouze ve „sporném“ řízení podle části třetí o.s.ř. a tak činí

8) Nepředvídatelnost v jednání soudu, když tento požádal navrhovatele o uvedení a doložení všech právně významných skutečností ohledně údajného převodu akcií na společnost MILROY S.A. z pohledu dobré víry nabyvatele, přičemž soud v žádném případě nepředstřel, že nemá za prokázaný právní zájem navrhovatele na vyslovení „neplatnosti“ rozhodnutí ze dne 1.9.2011.

9) Odvolatel nesouhlasí s právním názorem soudu, o který opřel své rozhodnutí o povinnosti k náhradě nákladů řízení.

V doplněních odvolání (ze dne 24. dubna a 17. května 2017) odvolatel ještě uvedl, že předmětné rozhodnutí je nicotným rozhodnutím, tudíž navrhovatel nemohl postupovat podle § 131 obch.zák., ale naopak musel využít určovací žaloby podle ustanovení § 80 písm. c) o.s.ř. Pro rozhodnutí o „žalobě“ na určení je rozhodující, zda naléhavý právní zájem na požadovaném určení trvá v době vyhlášení „rozsudku“ a nikoliv, zda existoval v době zahájení řízení. Jestliže podle hmotného práva je rozhodující stav k jinému okamžiku, než je vyhlášení „rozsudku“, pak je třeba vycházet ze stavu v době, která je pro posouzení věci z hlediska hmotného práva rozhodující, v daném případě v době, kdy byl předmětný právní úkon učiněn. Poukázal na to, že dne 9.3.2014 vyslovil Vrchní soud v Praze v rozsudku č.j. 5 Cmo 237/2016 – 370 právní názor, že dohody o přistoupení k závazkům Lesy Hluboká nad Vltavou a.s. uzavřené společností České lesy, a.s. jsou absolutně neplatné pro rozpor se zákonem. Zdůraznil, že na základě předmětného rozhodnutí „domnělého“ jediného akcionáře společnosti České lesy, a.s. a na ně navazujících právních úkonů došlo k vyvedení majetku společnosti za cenu 27.828.000,-Kč k uspokojení neexistující pohledávky k tíži vlastnického práva skutečných akcionářů společnosti České lesy, a.s. Dále uvedl, že z ustanovení § 156 odst.7 obch.zák. sice plyne, že práva akcionáře, vyplývající z listinné akcie na majitele vykonává vůči společnosti především ten, kdo ji předloží; to však neplatí, prokáže – li se v řízení o vyslovení neplatnosti usnesení její valné hromady, že osoba, která předložila listinnou akcii na majitele, není jejím akcionářem. V daném případě se prokázalo, že společnost MILROY S.A., byť držela předmětné akcie, nikdy nebyla akcionářem společnosti České lesy a.s. Žádný z pravých akcionářů nedal jakékoliv písemné či ústní zmocnění či souhlas k tomu, aby za ně spol. MILROY S.A. jednala a hlasovala na valné hromadě společnosti České lesy a.s., navíc o jejímž konání nebyli vůbec vyrozuměni dle platných stanov. Rozhodnutí valné hromady nemohlo být nahrazeno rozhodnutím jediného akcionáře, neboť takovému jednání bránila existence více akcionářů. Brojil proti rozhodnutí soudu prvního stupně, který dospěl na základě provedeného dokazování, že společnost MILROY S.A. není vlastníkem předmětných akcií, svým rozhodnutím o tom, že rozhodnutí jediného akcionáře ze dne 1.9.2011 zůstávají v platná, legalizuje nekalý převod cenných papírů. Namítl, že soud nesprávně interpretoval ustanovení § 154 odst.1 o.s.ř., když pro rozsudek je sice rozhodující stav v době vyhlášení, ale to neplatí v případě, jestliže je podle hmotného práva rozhodující stav k jinému okamžiku - v tomto případě k 1.9.2011. Odvolatel navrhl změnit rozhodnutí soudu prvního stupně tak, aby bylo „žalobě“ vyhověno.

K odvolání se vyjádřila též společnost. Uvedla, že odvolání se netýká usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 2. března 2016 č.j. 13 Cm 1952/2011-688 a jako takové by mělo být odvolacím soudem bez dalšího zamítnuto. V případě, že odvolací soud „přijme“ podané odvolání, má společnost za to, že je nedůvodné. Zdůraznila, že ke dni rozhodnutí jediného akcionáře (1. 9. 2011) navrhovatel nebyl akcionářem této společnosti (dle jeho tvrzení celkem 54 ks akcií) nevlastnil a ani je neměl ve svém držení. Základním předpokladem postavení navrhovatele jako akcionáře společnosti je, že drží akcie společnosti. Nic takového však navrhovatel neprokázal. Naopak z notářského zápisu ze dne 1.9.2011 plyne, že akcionářská práva ve společnosti ke dni 1.9.2011 vykonávala a akcie této společnosti vlastnila (příp. držela) společnost MILROY S.A., tedy osoba odlišná od navrhovatele. tento notářský zápis je veřejnou listinou a jako takový prokazuje pravdivost v něm obsažených tvrzení. nelze jakkoliv přezkoumávat oprávnění osoby, jež se prokáže předložením akcií. navrhovatel zcela dobrovolně akcie předal třetí osobě (a to prostřednictvím svého advokáta) a umožnil jí prokazovat se těmito akciemi a vykonávat s nimi spojená hlasovací práva. Společnost má za to, že navrhovateli neschází aktivní věcná legitimace. Poukázala na to, že platnost smlouvy o zajišťovacím převodu práva je třeba posuzovat ve vztahu k jejímu znění upraveného dodatkem č.1. I kdyby do té doby účinné znění této smlouvy bylo z hlediska její platnosti jakkoliv zpochybnitelné, daly strany této smlouvy ke dni 28.1.2011 jasně najevo, jaký smluvní vztah si přejí uzavřít, a i v případě neplatnosti takové smlouvy v jejím původním znění by tak smlouva vznikla ke dni 28.1.2011. Na podporu svého tvrzení poukázala na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 20 Cdo 2131/2007, resp. sp.zn. 31 Odo 495/2006. Společnost MILROY S.A. (tak i její zástupce) nemohla nebýt v dobré víře, jelikož smlouva byla platná. Společnost se ohradila proti tvrzením navrhovatele, že snad předseda představenstva stejně tak
§, věděl nebo musel vědět o neplatnosti dohody o přistoupení k závazku, když to Vrchní soud v Praze uvedl až ve svém rozhodnutí dne 9.3.2017 (nikoliv 9.3.2014, jak mylně uvádí navrhovatel), ačkoliv soud prvního stupně tuto dohodu považoval za platně uzavřenou. Společnost navrhl, aby odvolací soud potvrdil usnesení soudu prvního stupně a přiznal jí náklady právního zastoupení.

Vrchní soud v Praze coby odvolací soud projednal odvolání a přezkoumal usnesení soudu prvního stupně a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

Podle čl. II bod 2 zákona č. 293/2013, jímž byl s účinností od 1.1.2014 novelizován občanský soudní řád, se pro řízení zahájená před nabytím účinnosti tohoto zákona použije občanský soudní řád ve znění účinném do 31.12.2013.

Právní poměry vzniklé přede dnem 1.1.2014 řídí se dosavadními právními předpisy (oddíl I § 3028 odst. 3 přechodných ustanovení zák.č. 89/2012 Sb. a § 775 zák.č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích), zde obchodním zákoníkem č. 513/1991 Sb..

Podle § 131 odst.1 obch.zák. ve znění k okamžiku činění napadeného rozhodnutí jediného „akcionáře“ „každý společník, jednatel, likvidátor, insolvenční správce nebo člen dozorčí rady se může domáhat, aby soud vyslovil neplatnost usnesení valné hromady, pokud je v rozporu s právními předpisy, společenskou smlouvou, zakladatelskou listinou nebo stanovami. Není-li toto právo uplatněno do tří měsíců ode dne konání valné hromady nebo, nebyla-li řádně svolána, ode dne, kdy se mohl dovědět o konání valné hromady, nejdéle však do jednoho roku od konání valné hromady, zaniká. Jestliže bylo usnesení přijato postupem podle § 127 odst. 7 obch.zák., lze toto právo uplatnit do tří měsíců ode dne, kdy společnost oznámila společníkovi přijetí usnesení, nejdéle však do jednoho roku od přijetí usnesení.

Totéž platí Zákonná aktivní věcnou legitimaci navrhovatele v případě, že je napadána neplatnost rozhodnutí jediného společníka resp. akcionáře viz. § 131 a § 183 obch.zák. Je ovšem třeba lišit situaci, kdy jediný akcionář je jediným akcionářem, tedy tato skutečnost není účinně zpochybněna, tedy není prokázáno, že tímto jediným akcionářem v době rozhodování nebyla, od situací, kdy toto prokázáno bylo (daný případ). První případ představuje postup podle výše jmenovaných ust. § 131 a § 183 obch.zák., kdy je soudem řešeno, zda bylo rozhodnutí jediného akcionáře v rozporu se zákonem či stanovami akciové společnosti. Bylo-li a nejsou-li dány důvody pro něž neplatnost takového rozhodnutí nelze vyslovit (§ 131 odst.3 a § 183 obch.zák.), a je příslušný rozpor prokázán, soud vysloví neplatnost rozhodnutí jediného akcionáře. Druhá situace, tedy když je prokázáno, že jediný akcionář nebyl v době rozhodování jediným akcionářem (např. platně nenabyl všechny akcie společnosti), znamená odlišný postup, viz. níže uvedená judikatura Nejvyššího soudu.

Podle rozsudku NS sp. Zn. 29 Odo 1639/2006 ze dne 8.10.2008 platilo, že „není-li osoba, která učinila rozhodnutí podle § 190 odst. 1 obch. zák. jediným akcionářem, lze se domáhat určení, že její rozhodnutí není rozhodnutím jediného akcionář“. V rozsudku Nejvyšší soud dále uvedl, že „nebude-li však osoba, která přijala rozhodnutí jediného akcionáře v působnosti valné hromady, jediným akcionářem, nebude mít její „rozhodnutí v působnosti valné hromady“ žádné právní účinky, ustanovení § 131 odst. 8 a § 183 odst. 1 obch. zák. ani rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 4. dubna 2000, sp. zn. 29 Cdo 2811/99 se v takovém případě neuplatní a žaloba na určení, že napadené rozhodnutí není rozhodnutím jediného akcionáře a tudíž nemá žádné právní účinky je přípustná. Žalobce však bude muset prokazovat, že má na požadovaném určení naléhavý právní zájem“. Obdobně podle rozhodnutí NS ze dne 23.9.2009 sp.zn. 29 Cdo 3914/2008 „není-li osoba, která přijala rozhodnutí jediného akcionáře v působnosti valné hromady, jediným akcionářem, nebude mít její „rozhodnutí v působnosti valné hromady“ žádné právní účinky, ustanovení § 131 odst. 8 a § 183 odst. 1 obch. zák. se v takovém případě neuplatní a osoba, která prokáže, že je jediným akcionářem společnosti, se může domáhat určení, že napadené rozhodnutí není rozhodnutím jediného akcionáře (a tudíž nemá žádné právní účinky) postupem podle § 80 písm. c) o. s. ř.“.

V daném případě byla primárně řešena aktivní věcná legitimace navrhovatele, jenž tvrdil, že je vlastníkem 98% akcií předmětné společnosti. Z níže uvedených důvodů dospěl odvolací soud k závěru, že osobu, jež činila rozhodnutí coby jediný akcionářem předmětné akciové společnosti (panamská společnost MILROY S.A.) nelze za jediného akcionáře považovat. Důvodem je, že na základě skutečností v řízení uvedených a prokázaných nenabyla všechny akcie předmětné akciové společnosti, neboť platně nenabyla akcie navrhovatele – IAFS S.A. (od společnosti KKCG a.s.).

V daném případě jak soud prvního stupně, tak odvolací soud ve svém prvním rozhodnutí, podrobně rozebrali důvody, proč společnost KKCG a.s. nenabyla platně akcie od navrhovatele, když se jednalo o zakázanou propadnou zástavu. Odvolací soud nemá důvodů se ani v tomto svém rozhodnutí odchýliti se od těchto závěrů, protože společnost KKCG a.s. platně předmětné akcie nenabyla. To však ještě a priori nemusí nutně znamenat, že společnost, na níž tyto akcie převedla, panamská společnost MILROY S.A., tyto akcie nemohla platně nabýt resp. stát se jejich vlastníkem. Podle § 20 zák.č. 591/1992 Sb. ve znění k okamžiku činění napadeného rozhodnutí jediného „akcionáře“ „pokud zvláštní zákon nestanoví jinak stává se ten, na koho je cenný papír převáděn, vlastníkem tohoto cenného papíru i tehdy, jestliže převodce neměl právo listinný cenný papír převést, ledaže věděl nebo musel vědět, že převodce toto právo v době převodu neměl. V pochybnostech se dobrá víra

předpokládá“. V daném případě to tedy znamenalo zkoumat, zda panamská společnost nabyla akcie v dobré víře či nikoli, tedy zda věděla či musela vědět, že je nabývá od nevlastníka. Soud prvního stupně tuto otázku po kasačním rozhodnutí odvolacího soudu zkoumal a uvedl následující : „ V rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 13. 11. 2007, sp.zn. 5 Cmo 468/2007 byl vysloven tento právní závěr: „Cílem ochrany poctivého nabyvatele cenných papírů podle § 20 zákona č. 591/1992 Sb. je znemožnit třetím osobám, aby mohly proti jejich bezelstnému nabyvateli dosáhnout vydání cenných papírů, které některý z předchozích jejich vlastníků případně nezískal řádně. Uvedené ustanovení nechrání nabyvatele cenných papírů před nedostatky smluvního ujednání s převodcem, a to ani tehdy, kdyby o těchto vadách nevěděl“. Je nepochybné, že KKCG a.s. vlastnické právo k předmětným akciím neměla - smlouva o zajišťovacím převodu práva k akciím byla neplatnou. Není pochyb o tom, že uvedenou smlouvu o zajišťovacím převodu práva k dispozici měl, v písemném oznámení ze dne 29. 8. 2011 z ní ostatně citoval v souvislosti s převodem akcií a v souvislosti s tím, že měly ztratit svůj zajišťovací charakter. Pak ovšem musel vědět o neplatnosti takovéto smlouvy. Jmenovaný byl advokátem, smlouva o zajišťovacím převodu práva z hlediska svého obsahu u něho nutně musela vyvolat alespoň pochybnosti, které jej nutně musely vést k případnému podrobnějšímu zabývání se danou právní problematikou (v tom případě, že právní závěry vyplývající z rozhodnutí č. 45/2009 Sbírký soudních rozhodnutí a stanovisek do té doby neznal). Vždyť v daném případě šlo o to, aby získal jistotu, že společnost MILROY S.A. vlastníkem akcií skutečně je, a že tedy může na základě nich získat rozhodující vliv ve společnosti České lesy a.s. Ustanovení § 20 zákona č. 591/1992 Sb. nelze chápat tak, že dobrá víra nabyvatele akcií je dána v případě, že advokát coby jeho právní zástupce nemá či není ochoten získat alespoň průměrné odborné znalosti. Vzhledem k výše uvedenému obchodní společnost MILROY S.A. rozhodně nebyla v pozici bezelstného nabyvatele předmětných akcií a tudíž jejich vlastnictví od „nevlastníka“ (KKCG a.s.) nabýt nemohla“. Odvolací soud se v tomto hodnocení plně ztotožňuje se závěry soudu prvního stupně, tedy že panamská společnost MILROY S.A. platně akcie nabýt nemohla. Žádné jiné právní skutečnosti, na základě nichž by touto společností resp. ani jejím právním předchůdcem – společností KKCG a.s., byly nabyty akcie, jež náležely (náleží) navrhovateli, tvrzeny během celého řízení nebyly. Lze tak dospět k jedinému závěru, a to, že dne 1.9.2011 v rámci působnosti valné hromady coby jediný akcionář rozhodovala osoba, jež tímto jediným akcionářem nebyla. Z toho plyne nutnost prohlásit „veškerá rozhodnutí společnosti MILROY S.A. se sídlem v Panamě, East 54th Street, Mossfen Building 2nd Floor, Panama City, Panamská republika jako jediného akcionáře obchodní společnosti České lesy a.s. se sídlem Pobřežní 249/46, Karlín, 186 00 Praha 8 (ke dni 1.9.2011 se sídlem Hluboká nad Vltavou, Lesní 691), IČ 25197401 při výkonu působnosti valné hromady společnosti dne 1.září 2011“ za nicotná. Rozhodnutí byla učiněna někým, kdo nebyl v době jejich činění jediným akcionářem.

Primárním předpokladem meritorních rozhodnutí soudů v daném řízení resp. možnosti posuzování otázky nicotnosti rozhodnutí „jediného“ akcionáře je vyřešení otázky, zda je navrhovatel akcionářem resp. osobou mající resp. doloživší naléhavý právní zájem na určení neplatnosti resp. nicotnosti. Ve smyslu výše uvedených judikátů je-li posuzována nicotnost rozhodnutí jediného „akcionáře“ a je-li tato nicotnost dána tím, že příslušná osoba není jediným akcionářem, je třeba postupovat dle § 80 písm.c) o.s.ř., tedy zkoumat naléhavý právní zájem navrhovatele na určení nicotnosti rozhodnutí. Podle odvolacího soudu by bylo absurdní, aby tento naléhavý právní zájem dle § 80 písm. c) o.s.ř. navrhovatel coby 98% akcionář neměl. Z výše uvedeného skutkového i právního stavu totiž plyne, že nestala-li se akcionářem předmětné české akciové společnosti ani společnost KKCG a.s. (v důsledku zákonem zakázané propadné zástavy), ani panamská společnost MILROY S.A. (v důsledku

nabytí nikoli v dobré víře od nevlastníka), a nebyl-li ani tvrzen, tím spíše pak prokázán jiný právní důvod, v důsledku něž navrhovatel předmětné akcie pozbyl, je třeba jej pro dané řízení považovat za 98% procentního akcionáře. Z tohoto pohledu má po celou dobu řízení aktivní věcnou legitimaci k podání návrhu danou ust. § 131 odst.1 ve spojení s ust. § 183 obch.zák. v rozhodném znění. Tím pádem již nelze dovozovat, že by ji neměl dle § 80 písm.c) o.s.ř. Pro dané řízení mu svědčí tzv. „lepší právo“. Daný závěr vyplývá též ze speciality ust. § 131 odst.1 ve spojení s § 183 obch.zák. coby speciální určovací „žaloby“ – návrhu k obecnému úpravě v ust. § 80 písm.c) o.s.ř. Nicméně, i jen výkladem jmenovaných ustanovení v jejich spojení, s přihlédnutím k níže rozebranému ust. § 200e odst.5 o.s.ř. a jeho účelu (umožňuje bez aktivity navrhovatele v řízení dle § 183 a § 131 obch.zák. vyslovit nicotnost, aniž by lišilo, z jakých důvodů je nicotnost dána, tedy či je dána z důvodu že v působnosti valné hromady coby jediný akcionář rozhodovala osoba, jež jím nebyla), dovodil odvolací soud následující. Podala-li osoba, kterou je třeba pro soudní řízení o vyslovení neplatnosti případně nicotnosti rozhodnutí jediného akcionáře (jsoucího potud ve shodném režimu jako usnesení valné hromady) považovat za jediného akcionáře, návrh na vyslovení neplatnosti potažmo ve svém výsledku i nicotnosti rozhodnutí jediného akcionáře, je osobou ze zákona aktivně věcně legitimovanou k takovému návrhu, a to bez ohledu na její právní zájem (ten by musel být posuzován jen ztratila-li by takové osoba své postavení) či na její naléhavý právní zájem (ten by musel být posuzován, nebyla-li považována za akcionáře).

I kdyby musel být posuzován naléhavý právní zájem navrhovatele na určení neplatnosti resp. nicotnosti rozhodnutí jediného akcionáře, byl tento v daném případě dán. Vyplývá ze samotného postavení navrhovatele coby osoby, kterou je nutné za akcionáře pro dané řízení považovat. Dán je dále tím, že rozhodnutí o nicotnosti předmětného rozhodnutí „jediného akcionáře“ ze dne 1.9.2011 coby rozhodnutí působící vůči všem, může být podkladem pro další rozhodování soudů právě ve vztahu k osobám, které případně činily za společnost České lesy a.s. následné právní úkony, a to minimálně ohledně jejich dobré víry v existenci svých funkcí a své oprávněnosti k jednání. Nicotné rozhodnutí totiž znamená, že jim funkce vůbec nevznikly. V řízeních o vlastnických žalobách týkajících se daných akcií rozhodnutí o nicotnosti usnesení z 1.9.2011 z hlediska účinků svého výroku - vůči všem, vytváří nepominutelný základ pro vyřešení otázky navrhovatelova vlastnictví akcií. Lze tak souhlasit s odvolatelem v tom, že nelegitimní držitel akcií činil nicotná rozhodnutí o složení statutárních orgánů společnosti, jež následně činily za společnost právní úkony ohledně jejího majetku.

Podle § 200e odst.5 o.s.ř. ve znění rozhodném pro danou věc “v řízení o neplatnosti usnesení valné hromady obchodní společnosti nebo členské schůze družstva rozhodne soud o tom, že dotčené usnesení valné hromady nebo členské schůze je nicotné, i bez návrhu“. Účelem řečeného ustanovení, jež se z výše uvedených důvodů použije též i pro rozhodnutí jediného akcionáře, je vyřešit situaci, kdy teprve v rámci soudního řízení je seznáno a soudem rozhodnuto s účinky vůči všem (rozhodnutí ve statusové věci), že usnesení valné hromady resp. rozhodnutí jediného akcionáře je neplatné anebo že je nicotné. Podle rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 11.4.2012 sp.zn. 29 Cdo 3397/2010, s nímž se odvolací soud ztotožňuje, „ustanovení § 200e odst. 5 o. s. ř. upravuje způsob vypořádání vztahu mezi navrhovatelem a společností v situaci, kdy soud shledá, že usnesení valné hromady, jehož platnost byla napadena, je nicotné. Představuje tak jeden z případů, kdy soud může překročit návrhy účastníků a přisoudit něco jiného nebo více, než čeho se domáhají, ve smyslu ustanovení § 153 odst. 2 o. s. ř. Dospěje-li soud k závěru, že napadené usnesení valné hromady je nicotné, vysloví jeho nicotnost, aniž by současně zamítal návrh na vyslovení jeho neplatnosti“.

Ze všech výše uvedených důvodů odvolací soud podle §220 odst.1 písm.a) o.s.ř. změnil usnesení soudu prvního a vyslovil nicotnost předmětných rozhodnutí společnosti MILROY S.A. při výkonu působnosti valné hromady dne 1.září 2011.

O náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů rozhodl odvolací soud dle § 142 odst.1 o.s.ř. ve spojení s ustanovením § 224 odst.1 a odst.2 o.s.ř. (navrhovatel měl ve věci plný úspěch).

Účelně vynaložené náklady sestávají v případě úspěšného navrhovatele zastoupeného advokátem z odměny advokáta, která činí za jeden úkon právní služby 2.100,-Kč dle § 9 odst.3 písm. a) ve spojení s § 7 bodem 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb. – dále jen „vyhláška“, ve znění do 31.12.2012, za tyto úkony právní služby (8 x), a to převzetí a příprava zastoupení ze dne 14.11.2011, návrh ve věci samé ze dne 29.12.2011, vyjádření ze dne 14.2.2012, vyjádření ze dne 5.4.2012, účast na jednání před soudem prvního stupně dne 11.4.2012, návrh na vydání předběžného opatření ze dne 20.4.2012 s odměnou v poloviční výši 1.050,-Kč - § 11 odst.2 písm. a/ vyhlášky, vyjádření ze dne 22.5.2012, vyjádření ze dne 6.6.2012). Dále je třeba připočíst odměnu advokáta za další úkony právní služby (15 x) učiněné ode dne 1.1.2013, přičemž odměna za jeden úkon právní služby činí v rozhodném znění dle § 9 odst.4 písm. c/ ve spojení s § 7 bodem 5 vyhlášky částku 3.100,-Kč, a to účast na jednání před soudem prvního stupně dne 15.3.2013, účast na jednání před soudem prvního stupně dne 28.8.2013, účast na jednání před soudem prvního stupně dne 20.9.2013, podání odvolání ze dne 4.11.2013, účast na jednání před odvolacím soudem dne 20.3.2015, vyjádření ze dne 1.9.2015, návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu ze dne 17.12.2015 s odměnou v poloviční výši 1.550,-Kč - § 11 odst.3 vyhlášky, vyjádření ze dne 15.1.2016, sdělení soudu ze dne 8.2.2016, účast na jednání před soudem prvního stupně dne 26.2.2016, účast na jednání před soudem prvního stupně dne 2.3.2016, odvolání ze dne 29.3.2016, vyjádření ze dne 12.1.2017, doplnění odvolání ze dne 24.4.2017, účast na jednání před odvolacím soudem dne 25.5.2017. K tomu náleží 23 paušálních náhrad hotových výdajů po 300,-Kč podle § 13 odst.3 vyhlášky ve výši 6.900,-Kč, cestovné k soudním jednáním (6 x Praha – České Budějovice a zpět osobním automobilem značky Mercedes -Benz při průměrné spotřebě nafty 7,36 l/100 km /300 km/) ve výši 11.120,68 Kč a náhrada za ztrátu času zmeškaného cestou na soudní jednání ve výši 4.800,-Kč (48 půlhodin po 100,- Kč dle § 14 odst. 1 písm. a/ a odst.3 vyhlášky /1 cesta k soudu prvního stupně a zpět – 8 započatých půlhodin/) a náhrada 21% daně z přidané hodnoty dle § 137 odst.3 o.s.ř. činí 17.539,20 Kč. Náhrada hotových výdajů za zaplacené soudní poplatky dle § 13 odst.1 vyhlášky ve spojení s § 142 odst.1 o.s.ř. činí 5.000,-Kč (2.000,- Kč za návrh ve věci samé, 1.000,- Kč za návrh na vydání předběžného opatření, 2.000,-Kč za odvolání). Celkem tedy činí náhrada nákladů řízení před soudy obou stupňů 106.059,20 Kč, které je povinen zaplatit další účastník úspěšnému navrhovateli, a to do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení, k rukám jeho zástupce JUDr. Jaroslava Radila, advokáta, se sídlem Ověnecká 78/33, Bubeneč, 170 00 Praha 7. Další účastník České lesy a.s. je dle § 148 odst.1 o.s.ř. též povinen zaplatit České republice na náhradě nákladů řízení částku 17.257,70 Kč coby svědečné, které bylo vyplaceno ze státních prostředků, a to do tří dnů od právní moci usnesení, na účet Krajského soudu v Českých Budějovicích.

Odvolací soud uvádí, že náhrada nákladů řízení nebyla úspěšnému navrhovateli přiznána v jím požadované výši, neboť ne všechny náklady – úkony právní služby, za něž advokátovi náleží odměna, lze považovat za potřebné k účelnému uplatňování práva (§ 142 odst.1 o.s.ř.) a ne všechny úkony právní služby, které navrhovatel vyčíslil, mají oporu v předloženém soudním spisu či byly vyčísleny v nesprávné výši. Za úkony právní služby,

kteře nebyly účelně vynaloženy, lze považovat dvojí doplnění odvolání ze dne 9.9.2014 a 28.1.2015, když to, co odvolatel uvedl v doplněních odvolání mohl uvést již v rámci odvolání ze dne 4.11. 2013. Nešlo přiznat ani odměnu za účast na soudním jednání ze dne 13.3.2013, protože toho dne se soudní jednání ve věci samé vůbec nekonalo, to se konalo až dne 15.3.2013, za nějž odvolací soud náhradu za odměnu za učiněný úkon právní služby přiznal. Odvolací soud nepřiznal náhradu nákladů řízení spočívající v odměně za podání (ze dne 15.3.2013, 18.1 a 25.1.2016), která se ve spisu nenacházejí a naopak přiznal za 3 podání, která se ve spisu nacházejí a zároveň se jedná o účelné uplatňování práva ve smyslu § 142 odst.1 o.s.ř. Dále odvolací soud uvádí, že přiznat nešla náhrada za odměnu ohledně návrhu na nařízení předběžného opatření - za úkon této právní služby v plné výši, jak požadoval navrhovatel, neboť za tento úkon právní služby náleží odměna jen ve výši jedné poloviny – viz § 11 odst.2 písm. a) vyhlášky. Navrhovatel též nesprávně vyčíslil a požadoval odměnu za úkony právní služby ve výši 3.100,-Kč i za ty úkony právní služby, které byly učiněny do 31.12.2012, ačkoliv za tyto úkony právní služby náleží podle rozhodného znění právního předpisu (vyhlášky) odměna jen ve výši 2.100,- Kč. Též nebyla navrhovateli přiznána náhrada za požadovaný soudní poplatek z odvolání, neboť tento soudní poplatek spolu s odvoláním ze dne 29.3.2016 nezaplatil, na odvolání jen uvedl, že soudní poplatek bude uhrazen na výzvu soudu, soud však odvolatele k uhrazení soudního poplatku nevyzval a v předkládací zprávě odkázal na již uhrazený soudní poplatek z předchozího odvolání ve věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže na základě dovolání podaného do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu prvního stupně dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o.s.ř.).

V Praze dne 25. května 2017

JUDr. Josef H o l e j š o v s k ý , v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Edita Fialová

Edita
Fialová

Digitálně podepsal
Edita Fialová
Datum: 2017.07.19
08:59:55 +02'00'